

Karácsony Benő adaptálhatatlansága

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 11. szám, 2019. március 14.

Van egy író, százharminc éve született, Karácsony Benőként jegyezte a könyveit. Többek számára afféle titkos kamaszkori kedvenc, de akik így vannak vele, jellemzően nem az iskolában vagy bölcsészkaron találkoztak a regényeivel, hanem valamilyen titokzatosabb és személyesebb úton-módon. A Felméri Kázmér-regények (*Napos oldal, A megnyugvás ösvényein*) olyanok, mintha Szerb Antal regényhőseit kissé az élet peremterületei felé tolnánk el, de úgy, hogy elemző- és reflexiós készségük, művészi érzékenységük megmaradjon. Ha mindehhez a Rejtő Jenő-féle helyzetkomikum iránti fogékonyságból és nyelvi sziporkákból is hozzászámítunk valamit, akkor már szinte kész is a koktél. Arra viszont vigyázni kell, hogy az alaphang a melankóliáé és a rezignált bölcsességé legyen.